

pelt hen lytter til hinanden og finder det, der kan bære, også fremover.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KD):

Det synes jeg lyder rigtig godt. Jeg håber, at det så også helt konkret fører til, at ministeren indkalder til nogle forhandlinger om en vej frem, ikke for folkekirken alene, men også i forhold til, hvilke eventuelle ændringer der måtte ske. Om det skal hedde et nationalt kompromis eller ej er ikke det afgørende for os.

Jeg kunne for så vidt have lyst til at lade det være ved det, for jeg synes sådan set, at det er en meget god afslutning på debatten. Men jeg vil alligevel sige, at i det kirkelige udredningsarbejde, som Kristendemokraterne og andre partier i dag har foreslået igangsæt, synes jeg ikke, at det skal være et must, at det så lige bliver med de toner, som ministeren har slået an.

Hvis vi ser bort fra selve udredningsarbejdet, er der så noget i indholdet, altså selve substansen, i de hovedpunkter, der er nævnt i forslaget til vedtagelse, der er ministeren meget imod? Så kan man diskutere formen, hvorunder man skal drøfte de ting. Men er der noget af substansen, som ministeren på forhånd synes er helt gal at drøfte?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg synes, at til mange af de pinde, der bliver nævnt i hr. Jann Sjursens forslag til vedtagelse, kunne man i virkeligheden sige, at sådan er det allerede. De første tanker, jeg fik, da jeg læste det, var: Jamen er det ikke sådan, altså det med friheden og den lokale forankring og lokalt så stor indflydelse som muligt?

Det er i hvert fald det, regeringen har arbejdet på at styrke i de 3 år, der nu er gået, og som jo også partier herinde bredt har støttet. Så jeg synes, at det nu er vigtigt, af respekt for dem som dog har ulejliget sig med at svare på det debatoplæg, regeringen har sendt ud til alle landets menighedsråd, at vi får mulighed for at analysere svarene, får gjort op, hvor fællesnævneren ligger i den sammenhæng. Og så vil jeg tage initiativ til det videre arbejde med alle de spørgsmål, som bliver rejst også her i dag, når vi når hen i begyndelsen af det nye år.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Ministeren filosoferede lidt over, hvordan det kunne være, at der var kommet så relativt få svar. Tror ministeren ikke, at det kan have at gøre med, at mange menighedsråd ligesom holder sig til det svar, som er givet fra Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer, som jo er et ønske om et udredningsarbejde? Det var det første spørgsmål.

Det andet er: Jeg forstår, at ministeren forholder sig åbent lyttende til de høringssvar, der er kommet, og det synes jeg er sympatisk, og det er da glædeligt at høre. Jeg synes bare, at jeg ved debattens slutning vil understrege, at jeg ville finde det helt uforståeligt, hvis regeringens overvejelser ender ud i, at man ikke skal foretage sig noget, og at man afviser et udredningsarbejde af den type, som Landsforeningen af Menighedsrådsmedlemmer har fremsat ønske om.

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Det er besynderligt, at hr. Helveg Petersen overhovedet kan tænke på, at regeringen ikke skulle ønske at foretage sig noget. Alt andet lige er det regeringen, som har udsendt debatoplægget, og som har rejst denne debat, fordi det blev afdækket i forbindelse med skattestoppet, at der var rod i Fællesfondens økonomi, at der ikke var et budget, der hang sammen, at der var optaget lån til drift, at man simpelt hen ikke havde overblik over, hvilke økonomiske skibe – nu er det billede blevet brugt tidligere i dag, så skal vi også bruge det i denne her sammenhæng – der var sat i søen, hvad de i virkeligheden ville koste, og hvordan man skulle finansiere dem.

Det var jo det, jeg overtog, da jeg blev kirkeminister for 3 år siden, og arbejdet med at få ryddet op i det her har så afdækket det demokratiske underskud i den centrale folkekirkelige økonomi. Jeg har efterlyst en debat om, hvordan demokratiet skal indføres, for der skal være demokrati, der skal være nogen, der kigger ministeren over skulderen, ellers er der en alt for stor fristelse til at sidde bag sit skrivebord og lade skatten stige på bekostning af medlemmerne. Man stikker fingrene ned i lommerne og hiver lidt flere penge op, og der er ikke nogen, der kan gå ind og kontrollere det.